

- ① Cel ce iubește cu adevărat pe Domnul, cel ce se străduiește cu adevărat să ajungă la viața viitoare, cel ce are cu adevărat durere pentru greșelile lui, cel ce a dobândit cu adevărat aducerea-aminte de osîndă și de judecata vesnică, cel ce a primit cu adevărat frica de moartea sa nu va mai iubi:
- nu se va mai îngriji nici de bani, nici de avere, nici de părinți, nici de slava vieții, nici de prieteni, nici de frați, peste tot, de nimic pămîntesc
 - și lăpădând și urînd toată legătura, toată grija de acestă, ba încă înaintea de acestă și trupul său, urmează gol și fără griji, și fără pregătire lui Hristos, privind pururea spre cer și așteptînd ajutorul de acolo, polăvrit sfîntului care a zis: "Lipitu-s-a sufletul meu după Tine" (Ps. 41, 1) și altuia pururea pomenit, care a spus: "Eu m-am ostent să-Te urmez Tie, și ziua și odihna omului m-am găsit, Doamne" (Ierem. XVII, 16)

iubește cu adevărat pe Domnul
 se străduiește cu adevărat să ajungă la viața viitoare
 are durere pentru greșelile lui
 a dobândit cu adevărat aducerea-aminte de osîndă
aducerea-aminte de judecata vesnică
 a primit cu adevărat frica de moartea sa

nu va mai iubi bani
 nu va mai iubi avere
 nu se va îngriji de părinți
 nu se va îngriji de slava vieții
 nu se va îngriji de prieteni
 nu se va îngriji de frați
 nu se va îngriji de nimic pămîntesc

privind spre cer
 așteptînd ajutorul de acolo din cer

urmoarea lui Hristos
 gol
 fără griji
 fără pregătire

lăpădarea legăturii
 urîrea tuturor legăturilor
 lăpădarea grijilor
 urîrea grijilor
 lăpădarea trupului
 urîrea trupului

„Zile și marele Vasile: Cel ce are de gând să urmeze cu adevărat lui Dumnezeu, trebuie să se dezlege de legăturile împotimurii de viață, iar aceasta se dovedește prin retragerea deservărilor și uitarea vechilor mizeriilor.”

Căci de nu ne vom instrui de rudenia trupescă, de părăsirea la aceeași viață, mutându-ne oarecum prin alipire la o altă viață, după cel ce a zis: «Căci victima voastră este în ceruri» (Filip. 3,20) nu vom putea să ajungem la scopul de a plăcea lui Dumnezeu. Căci Domnul a spus în chip hotărât: «Tot cel care dintre voi nu se va lepăda de toate averile sale, nu poate să-mi fie Mie ucenic» (Luca 14,33).

Scopul Domnului în acest cuvânt este nu să dea nimică putere să fie sau nu ucenic al Lui, ci să arate că sufletul sflat în cele ce-l împotimesc nu poate plăcea lui Dumnezeu. Ba se și primejduieste în acestă, făcându-se ușor de prins de cursurile diavolului, și se dovedește și vrednic de blajinare, și de răsu pentru nedreptățile celor ce pare că se sânguesc.

Aceasta, rugându-se prorocul să nu i se întâmple, zice: «Să nu se beure vrednita dusmanii mei de mine. Li-am grăit cu fală împotriva mea când s-au clătinaț picișoarele mele» (Ps. 37,16)

Primul lucru care se cere creștinului care vrea să se golească e să se golească de păcatele răutății, cele multe și fclărite, prin care se mardărește sufletul. În al doilea rând trebuie să se golească de împotimirea de oare.

2) E cea mai mare rusine sa, dupa ce am pierdut toate cele mai inainte
spuse, dupa chemarea in care Domnul, si nu un om ne-a chemat pe noi,
sa ne ingrijim de altcineva, care nu ne poate face niciun bine in ceasul
sfarsitului noastre, adica al mortii. La aceasta este a se intoarce cineva
spre cele dinapoi cum a facut Domnul, si a nu se afla indreptat intru
Imparatiea cerurilor (Luca IX, 62)

Nu pot ajuta sufletului nostru in ceasul mortii sa intre in
viata bucurata care sunt si ele supuse stricaciunii. Numai ce s-a legat
de Dumnezeu cel nestricacios in cursul vietii pamantesti. Acesta il poate
ajuta sa inainteze mai departe in viata Lui. Numai daca s-a innoptat
sa iubesc pe Dumnezeu va continua sa vietuiasca crescand in aceasta
iubire. Cel ce s-a sfundat in cursul vietii pamantesti in singuratarea
egoista, se va sfunda de tot in aceasta singuratare intunecata si
chinatoare prin moarte.

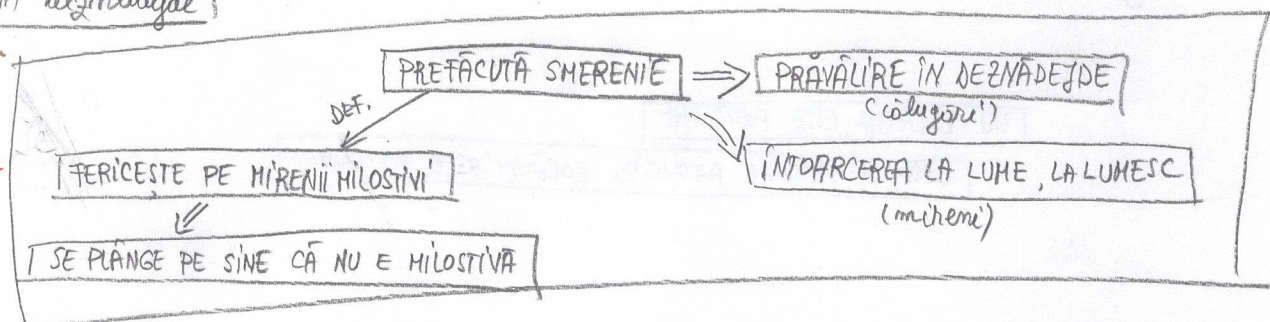
- (3) Domnul, amosând usurinta alunecării noastre, a celor înepători, și cât de lesne petrecem cu cei din lume și ne întoarcem la lume ca să ne întâlnim cu ei, zice alui ce l-a rugat: „Îngroaște-mă să mă duc să îngroap pe totu' meu.”
„Lasă pe morți să-și îngroape pe morții lor” (Luca IX, 66)

INTOARCERE ÎN LUME

⇒ „LASĂ PE MORTI SĂ-ȘI ÎNGROAPE PE MORTII LOR”

- (4) Dracii, după lepădarea noastră (de lume), ne îndeamnă să-și fărâșim pe meremii milostivi și îndurători, și să ne plângem pe noi ca pe unii ce ne-am lipsit de această virtute. Scopul vrăjmaselor noastre este ca, printr-o prefăcută smerenie, să ne facă pe noi să ne întoarcem în lume sau, rămânând călugări, să ne prăvălească în deznădejde

! Important

- (5) Se pot prăvi cu neapăsare și din lume din mândrie și se pot deforma, când nu sunt de față, pentru a scăpa de deznădejde și pentru a dobândi mîndrie.

- (6) Iă auzim pe Domnul, care a zis către tînărul care a împlinit aproape toate poruncile: „Un lucru îți lipsește: vînde averile tale și le dă săracilor” și te fă pe tine însuți sărac, care primești milostenie. (Matei IX, 21)

! Important
„Domnul a poruncit (tînărului) să vînda averile sale și să le dea săracilor și să-și ia crucea sa, și să-și urmeze Lui. Prin aceasta ne-a arătat că la ne mîntuim însummă a tăia voia noastră. Iar auzind, acela s-a întristat foarte și a plecat. Cău' a aflat că nu este o osteneală, miu' o virtute a da ale sale săracilor și că aceasta o face omul prin purtarea crucii. Iar crucea e oprirea oricărui păcat și mîstă iubirea, și fără iubire nu e cruce. Cău' prin tăierea voii sale cîștigă cîmăva neîmpotimirea, și de la neîmpotimire vine cu Dumnezeu la desăvîrșita neputimire.”

Remunând la toate ale sale, călugărul împlineste trei porunci:

- a) pune pe Dumnezeu mai presus de toate lucrurile stricăcioase și nemămuritoare
- b) face o faptă de mare iubire
- c) intră într-o stare de omereonie deplină, primind de bunăvoie să aibă nevoie de ajutorul altora

8

Nu l-a împiedicat pe tânărul acela bogăția să vină la botez. Deci s-au făcut deserte cei ce spun că domnul i-a poruncit lui să vândă bogăția ca să se poată boteza. Să ne așingă spre deplină încredințare a slavei făgăduinței noastre (călugărești) mântuirea aceasta.

NU BOGĂȚIA ESTE POTICNIRE

LIPSA DE DRAGOSTE ATOLOSIRII BOGĂȚIEI ESTE POTICNIRE

7

voanta

alergare cu raونا

alergare repede

+

să rugăm cu luare aminte cum i-a socotit Domnul
pe toți cei ce petrec și viețuiesc în lumea a morți:

Iisus: "Lasă pe morții din lume să îngroape pe morții cu trupul

Important!

lasă moartea trupului (trupul)
urmează Vieta sufletului

Obs

Vorbeste de o moarte îndoită:

moarte sensibilă

moarte spirituală

Este mort cel ce a murit → pentru că e nemisat
→ pentru că e melucator

Este mort cel mort cu sufletul → pentru că nu urmează Vieta
nu urmează Vieta lui Dumnezeu
Important!

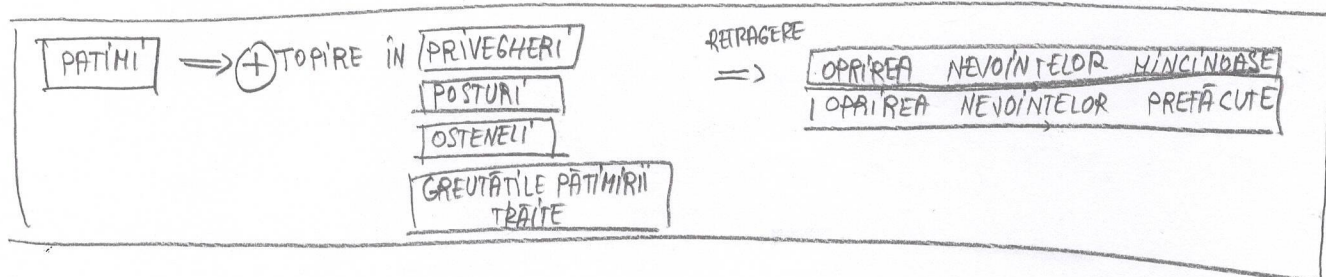
moare lumii → cel ce a iert din însușirile lumii
moare vietii → cel ce nu împlineste poruncile Vietii

vietațorul e mort → pentru că s-a făcut nemisat
→ pentru că s-a făcut melucator

mort spiritual → pentru că nu urmează Vieta
→ prin tăgăduirea voilor
Important!

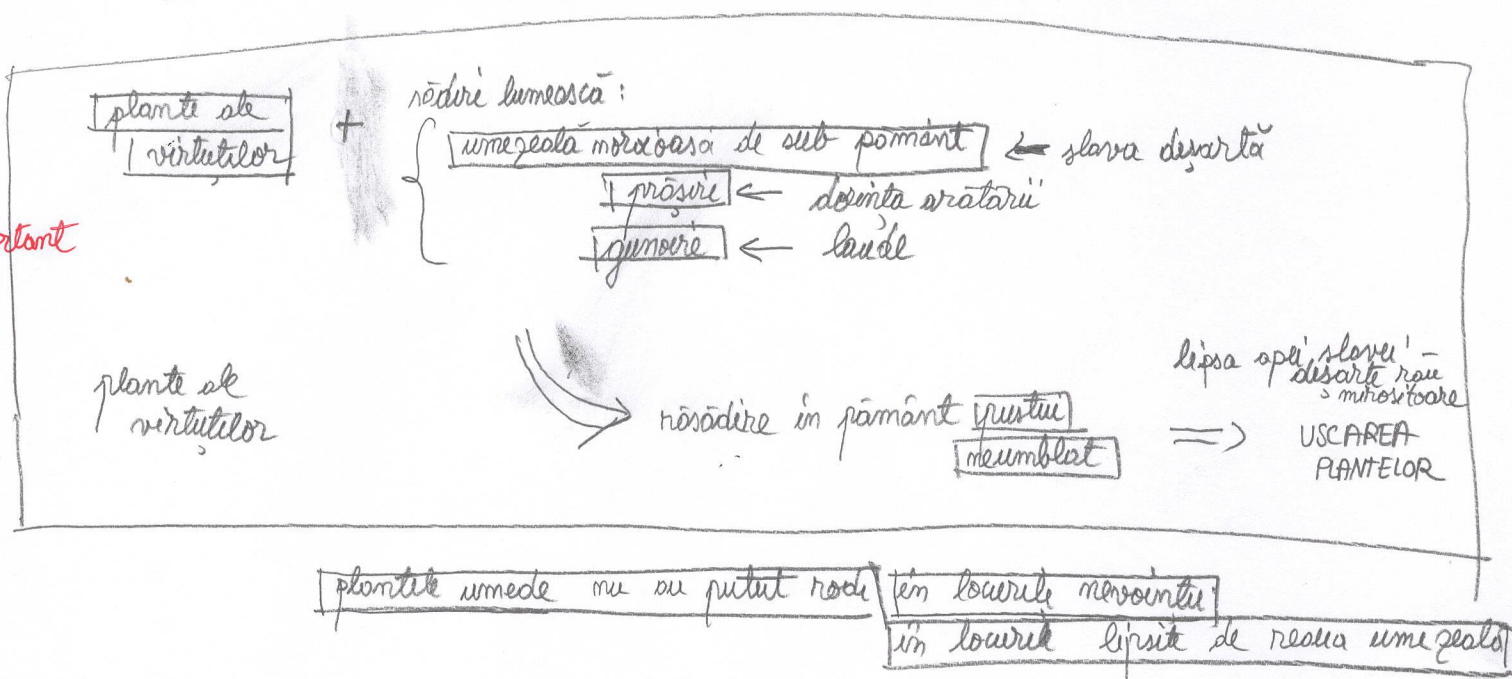
- 9) Cu' ce au petrecut în lume topindu-se pe ei în privegheri, în posturi, în ostenele, în grele pătămuri, după ce se retrag dintre oameni în viața călugărească sau la stadionul de probe, nu se mai îndelețnesc cu nevoia lor mincinoasă se' prefăcându-se de mai înainte.

! Important

10) Am văzut foarte multe și felurite plante ale virtuților sădite de cei din lume, dar pentru că erau adărate de umezeala morocăsoasă de sub pământ a slavei desarte și prăsite de dorința arătarii, și gumeate de laude, când au fost răsădite în pământ pustiu și neumblat de cei din lume și lipsit de apa slavei desarte și fără miresitoare, îndată s-au uscat. Căci n-au putut rodi plantele umede în locurile nevoinței aprae și lipsite de umezeală.

Important

(11)

El se a urât lumea a scăpat de înfrustrare.

El se e împătimit de ceva din cele văzute încă n-a scăpat de înfrustrare.
Căci cum nu se va înfrusta de lipsa a ceea ce iubește?

a urât lumea ~~a scăpat de înfrustrare~~

a iubit lumea ~~nu a scăpat de înfrustrare~~

Lume numeste oie' nu persoanele și lucrurile lăsați de Dumnezeu,

ci poftirea lor ca unicele realități sau mândria pentru posesiunea lor, și
războaie cu oamenii pentru ele.

! Important

poftirea persoanelor, lucrurilor ca unica realitate,

mândria posesiunii / persoanelor, lucrurilor

războaie pentru persoane, lucruri cu alții

=> LUMESC

(12)

În toate avem nevoie de multă trează, dar mai ales la aceasta sa lucăm mintea cu înțelepciune, înainte de celelalte:

Am văzut pe mulți scăpând în lume barca trupului lor prin griji, ocupații, nedormire din pricina grijilor vieții; iar venind aici în viața călugărească și lepădând toate griji s-au întinat în chiți joșne de măsurile trupului.

Aceasta se întâmplă din meșug

din neatenție

din prădă

din dorința de a trăi după rănduiala proprie

din ca nu se lăsa povăluit de înșelător

! Important

Deci nu orice grijă e rea

grijă rea → grijă pentru agoniseală

grijă rea → grijă pentru poftă lumească

! Important

grijă bună → grijă pentru dobândirea curăteniei

grijă pentru păzirea curăteniei

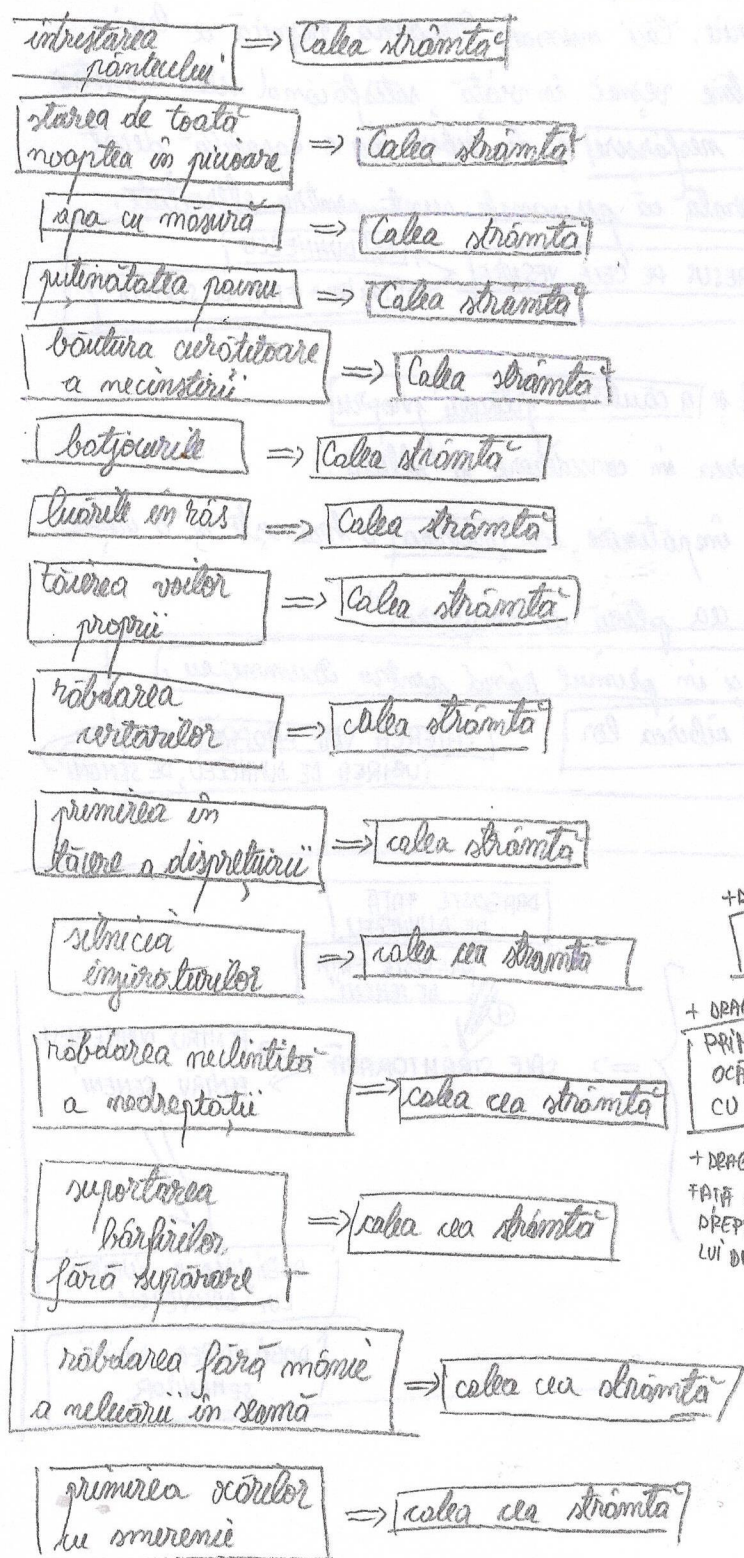
grijă pentru dobândirea virtuții

grijă pentru păzirea virtuții

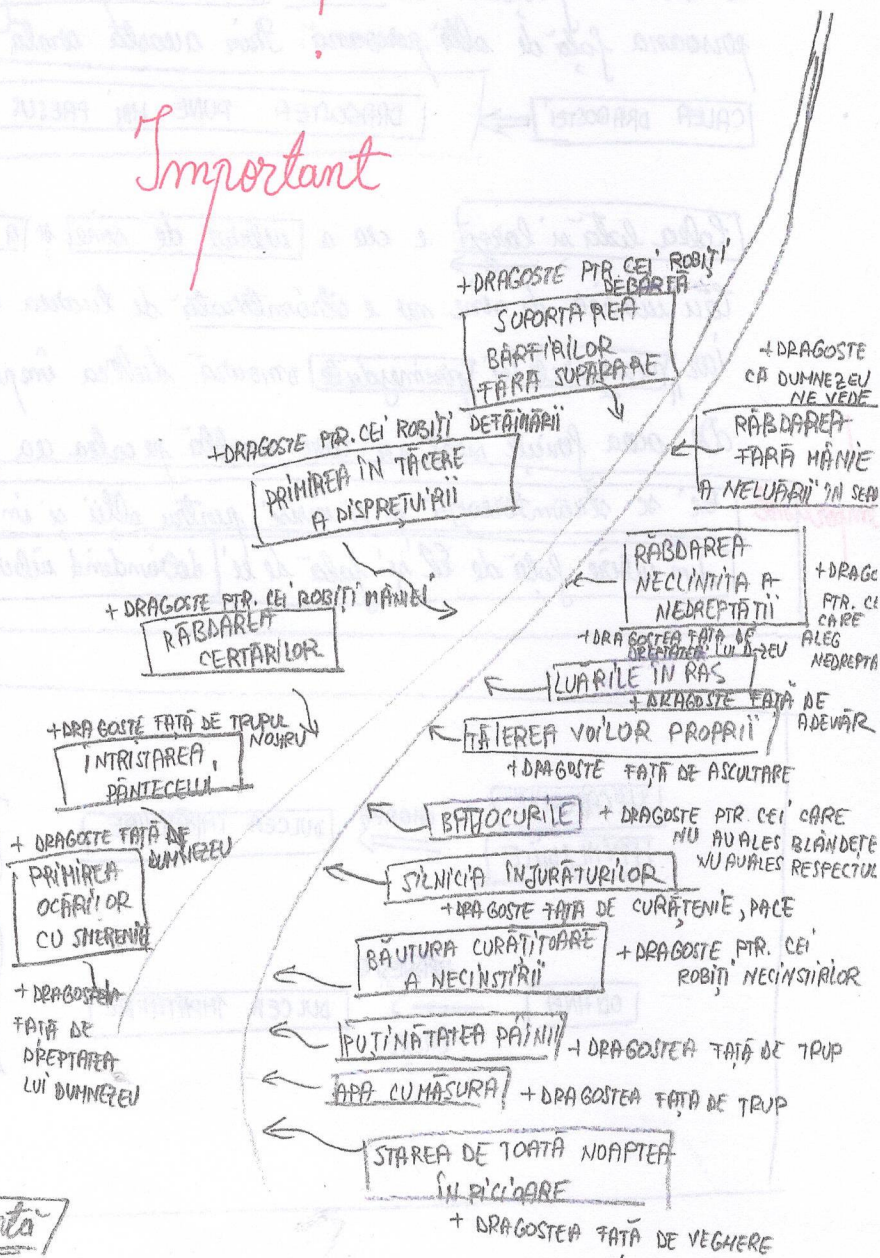
grijă pentru dobândirea rugăminii

grijă pentru păzirea rugăminii

13) Ți luăm aminte la noi înșine, ca nu umbla spunând că umblăm pe calea strâmtă și plină de meazuri să ne răstăcăm, ținând pe calalță, lăta și largă (Matei VII, 13-14)

Important

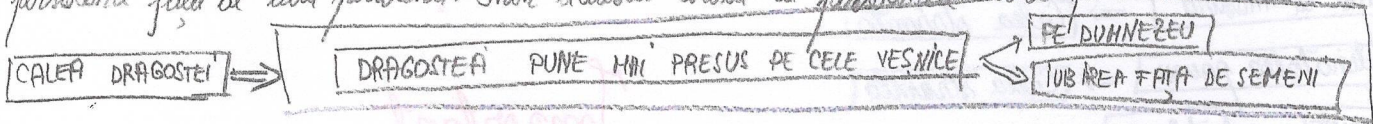

Fiecare sunt cei care umblă pe calea cea strâmtă, că a lor este Împărăția cerurilor

„Căi a numit Scriptura virtuțile. Dar cea mai mare dintre toate virtuțile e iubirea.”

1. Cor XII, 21 „Vi voi arăta cu voia o cale mai presus de orice altă cale!” Pavel, Imnul Dragostei

Aceasta convinge să se disprețuiască toate cele stricăcioase (luate în ele înseși) și să nu pene pe cele vremelnice mai presus de cele veșnice. Căi numește Persoana veșnică a lui Dumnezeu ne poate iubi veșnic și ne poate susține veșnic în viață, satisfacând nevoia noastră de iubire nesfârșită. Căi iubirea se cere după desfășurare și de iubire nu e capabilă decât persoana față de altă persoană. Prin aceasta arată că persoanele sunt pentru eternitate.

Calea lată și largă e cea a iubirii de sine și a căutării plăcerii proprii

Căi iubirea de sine nu e strămtorată de luarea în considerare a altuia.

Iar meazurile și primejdurile omorâă dulcea împătimită, iar odihna o hrănește și o crește.

De aceea furiți sunt cei care umblă pe calea cea plină de meazuri:

Important

El se strămtorează pe ei înșiși pentru alții și în primul rând pentru Dumnezeu.

din iubire față de El și față de ei dobândind iubirea lor

TAIEREA NOI PROPRII
IUBIREA DE DUMNEZEU, DE SEMENI

NECAZURILE
PRIMEJDIILE

OMORÂ

DULCEA ÎMPĂTIMIRE

ODIHNA

HRĂNEȘTE
CREȘTE

DULCEA ÎMPĂTIMIRE

DRAGOSTE FAȚA
DE DUMNEZEU

DRAGOSTE FAȚA
DE SEMENI

⇒ CALE STRĂMTORATĂ

PENTRU DUMNEZEU
PENTRU SEMENI

DOBÂNDIREA IUBIRII
LUI DUMNEZEU

DOBÂNDIREA IUBIRII
SEMENILOR

Important!

RĂBDAREA FĂRĂ MÂNIE

A NELUĂRII ÎN SEAMĂ

+ DRAGOSTEA: CĂ ÎL AVEM
PE DUMNEZEU LÂNGĂ
CARE NE VEDE

SUPOARTAREA
BĂRFIRILOR
FĂRĂ SUPĂRARE

+ DRAGOSTEA PTRA. CEI
ROBITI CLEVETELII

PRIMIREA ÎN TĂCERE
A DISPREȚUIRII

+ DRAGOSTEA PIR CEI CARE
NU ÎNTELEG ȘI DISPREȚUIESC

+ DRAGOSTEA FATA DE TRUPUL
DAR DE DUMNEZEU

ÎNTRISTAREA PÂNTECELUI

+ DRAGOSTEA TATA DE
CEI CARE NU AU CE
SA PUNA IN PANTECE

DRAGOSTEA FATA DE DREPTATEA
LUI DUMNEZEU

PRIMIREA OCARILOR
CU SMERENIE

DRAGOSTEA DE A
ASCULTA DE DUMNEZEU

RĂBDAREA
CERTĂRII

+ DRAGOSTEA PTA.
CEI ROBITI, CEI CARE
AREG CEARTA

+ DRAGOSTEA, PTR. DNE PTATEI
LUI NUMNEZEU

RĂBDAREA
NECLINTIȚA A
NEDREPTĂȚII

+ DRAGOSTE PTR. CEI CARE
AU ALES NEDEPTATEA

+ DRAGOSTE PTR. SI ABICIUNILE PROPRII
- LUARILE IN RAS

+ DRAGOSTEA PIR. CEI
CARE NU ALEG RESPECTUL

+ DRAGOSTE PTU CEI' CARE
NU ALEG REPECTUL

BATJOCURILE

DRAGOSTE PTA. CEI CARE
SE PIERD IN JOCURILE NAȚIILOR
ÎN NEADEVĂRURI

TÄIEREA VON
PROPRII

+ DRAGOSTEA PTR. ASCULTARE
+ DRAGOSTEA PTR. SEMENI
+ DRAGOSTEA PTR. NUMNERUL

SILNICA IN JURATURILOR

→ DRAGOSTEA TATĂ DE CURĂȚENIE

BĂUTURA CURĂȚITOARE
A NECINȘTORII

+ DRAGOSTEA CINSURII LUI DUMNEZEU

+ DRA GOSTEA FATA DE TRUP

PUTINĂTATEA PĂMÎNII

APA CUMASURA

+ DRAGOSTEA FATA
DE CEI CARE NU AU
PAINE, APA

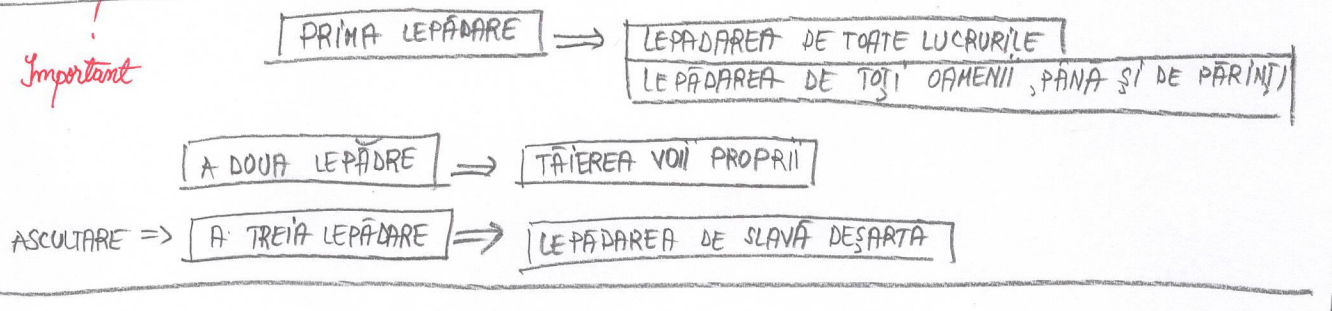
STAREA DE TOATA
NOAPTEA IN PICIOARE

DRAGOSTEA FATA DE
VECHERE PENTRU MINE SI
PENTRU ALII

CALEA CEA STRĂMTĂ

- (14) Nimeni nu va intra în camera cerească de muntă purtând cumună, dacă nu a săvârșit prima, a doua și a treia lepădare.

Important

- (15) „Ieșiți din mijlocul lor și vă despartiți, și nu vă atingeți de necurăția lumii, zice Domnul”
(Isaia LIV, 11)

Neurăția lumii este iubirea de plăcere, iubirea de cele materiale și iubirea de slavă.

POTE

POSESIUNI

HÂNDĂIE

Tar neurăt se gise omul nu întrucât a fost creat, ci întrucât s-a abătut prin viciile sale, potrivit cu ceea ce s-a spus: „Neurăt este în fața Domnului tot cel mândru cu inima”
(Proo XVI, 4)

Iubirea de plăcere și iubirea de bunuri materiale este, în fond, iubirea de sine și de cele stricăcioase. La fel și iubirea de slavă. Și nimeni nu poate ajunge la viața fără de sforșit și jertă de sine înșuși și de cele stricăcioase.

„Cău' cine dintre ei a făcut vreă minune reodată? / Cine a învial mort?” / Cine a scos orace? Nimeni. Toate acestea sunt răsplătirile călugărilor, pe care lumea nu le poate cuprinde. Cău' dacă or putea or fi de prios nevointă sau retragerea.

NEVOINTĂ
RETRAGERE

+ VIAȚĂ CĂLUGĂREASCĂ ⇒

HINUM
IN VIEREA MORȚILOR
SCOTAREA DRACILOR

- 16) Când dracii înfierbântă, după apăsare (de lume) inima noastră cu aducere-aminte de părinți și de frații noștri, să ne înarmăm cu rupăciune împotriva lor și să ne ordonăm cu aducere-aminte de focul veșnic, ca prin amintirea acestuia să stingem focul nevenit al inimii.

Foc nevenit (negorțen) al inimii numeste pe cel ce se aprinde în noi din dorul și împătimitărea de rudenii și de cele ale lumii, care ne înfierbântă pe noi ca să stăruim, și mai mult în împătimitărea de ei și de ele.

Căci el ce se aprinde de dragostea lui Dumnezeu, prin care toate cele de aici le socoteste nevrednice de luat în seamă, și se aprinde numai de dragostea lui Dumnezeu, și dorește numai bunătățile veșnice o-ar putea numi pe drept cuvânt foc curvinit.

Aducerea aminte de focul veșnic, pe de o parte, ne arde sau arde împătimitărea noastră de cele lumesti, pe de alta, stinge foc sau ne încălzește pentru cele cerești și stinge căldura patimilor rele.

aducerea aminte de focul veșnic

→ arde împătimirea lumesti

→ ne arde împătimirea lumesti

→ stinge focul patimilor rele

→ ne încălzește prin cele cerești

Această aducere aminte nu ne lasă nici într-o prăvălă, nici în alta.

Nu e o aducere aminte nepăsătoare de focul veșnic, nici o gândire rece la putinta fericirii veșnice.

Ne aprinde râvna de a scăpa de focul veșnic și de a dobândi fericirea veșnică.

! Negativitatea creștinului nu e o indiferență, ci o ardere o posiune împotriva celor rele și pentru cele bune.

Dacă cineva socotește că nu simte nici o împătimităre față de vreun lucru, toler inima lui e înaltă pentru lipsa lui, unul ca acesta se înșală cu desăvârșire.

LIPSA DE ÎMPĂTIMIRE + ÎNTRISTARE PENTRU LIPSA => ÎNSELARE DESINE
(= ÎMPĂTIMIRE)

STINGEREA
FOCULUI' NECUVENIT

FOC NECUVENIT

- DORUL DE ÎMPĂTIMIREA DE RUDENII
- DORUL DE ÎMPĂTIMIREA LUMEASCĂ
- ÎNȚIER BĂNTAREA DORII LOR

+ RUGĂCIUNE

+ ARDERE CU ADUCEREA AMINTE
A FOCULUI' VESNIC

↑ CHEMAREA VIRTUTII

FOC CUVENIT

- APRINDERE DE DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU
- APRINDEREA NUMAI DE DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU
- DORIREA NUMAI BUNĂTĂȚILOR VEȘNICE

! Important

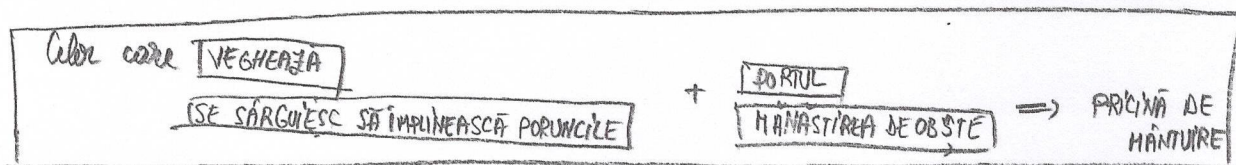
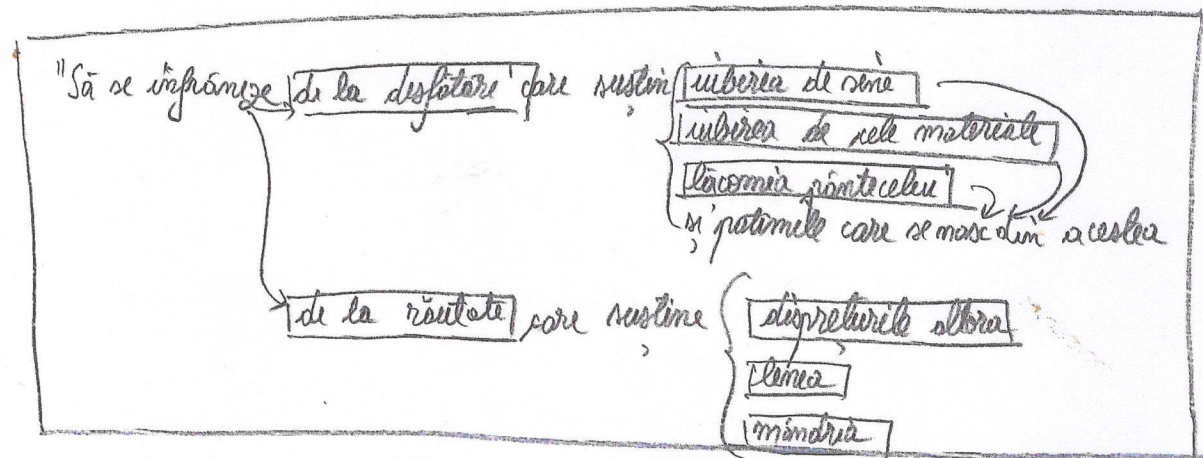
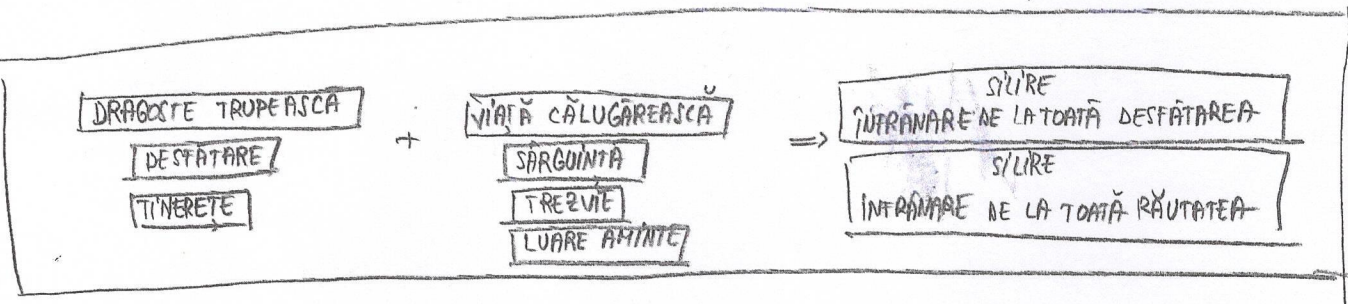
ADUCEREA AMINTE A FOCULUI' VEȘNIC

- ARDE ÎMPĂTIMIRILE LUMESTI
- NE ARDE ÎMPĂTIMIRILE LUMESTI
- STINGE FOCUL PĂTIMILOR RELE
- STINGE CĂLDURA PĂTIMILOR RELE
- NE ÎNCĂLEȘTE PENTRU CELE CERESTI
(VIRTUTEA)

(17)

Aici 'tinere' care sunt împătimiti de dragostea trupeză și de desfătare, dar voise să iasă asupra lor victoria călugărească să se sângărească și se nevoie cu toată încrederea în luarea aminte, și să se relească să se înfroneze de la toată desfătarea și de la toată răutatea, ca nu cumva "să se fie din urma mae' rele ca cele dintâi."

Matru' XII, 45

(18)

Portul e pricina de mîntuire, dar și de primejdie. Aceasta o știu și se plutesc pe marea cea gîndită cu mintea. Dar o o privește jalnică să vezi pe ei scopul de voluri începîndu-se în port.

Jala trupeză a doua. Tu, cel ce alergi, nu urma pilda soției lui Lot, ci pe a lui Lot însuși.

SĂ NU ÎNȚOARCEM LA PATIMILE VECHI